

NAPOMINACZ (10) *sb m*

Oba a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w napominać).

sg N napominacz (7). ◇ pl N napominacze (1). ◇ G napominacz(o)w (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Ten, który przypomina o czym, zachęca do czego, poucza, przestrzega przed czym, upomina; hortator, monitor Mącz, Modrz, Calep, Cn; admonitor Mącz, Calep, Cn; adhortator Cn (10) : Paracletus, Latine hortator vel consolator, Nápomináč/ pociesziciel. Mącz 276d, 46b, 158c, 230d, 231a; A iefliże ludzie prości/ ktorzi się w pochlebcách kocháią/ słuźnie máią być gánieni/ o iáko dáleko Pánowie zwierzchni więcey? ktorzy fercá omylnem mnimáníem nápoione/ łácno się do rzeczy nieprzyfstoynych á fzkodliwych náklónią/ nápomináčow niecierpią/ wyfłętku niezáluią/ prawdą się obražáią/ á w prozney się powieści kocháią. ModrzBaz 17v, 8, 80v; Calep 25b, 489b.

W charakterystycznych połączeniach: napominaczow nie cierpieć, nie potrzebować.

Synonimy: przestrzegacz, przypominacz, wystrzegacz.

Cf NAPOMINAWCA